

فاجعه ادامه میابد!؟

عقد پیمان استراتژیک میان افغانستان و ایالات متحده آمریکا یکبار دیگر پرده از روی تدویر و ریاکاری سیستم سرمایه سالاری و اندیشه های گلوبالیستی آن برداشت

دیروز اول می ۲۰۱۲ آنچه قرار بود در خزان سال پار صورت می پذیرفت و با تدویر لویه جرگه نتوانست کاملاً عملی گردد، اکنون بزرگترین خدمتگذاری آقای کرزی به حامیانش جامه عمل پوشید.

رسانه های غربی که از سفر غیر مترقبه و برگشت عاجل بارک اوباما رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا و حرکت "شبخونگونه" برای اسارت مردم افغانستان گزارش دادند، به منوال گذشته از افشای مواد این پیمان خود داری کردند. اگر بیاد داشته باشیم در زمان تدویر جرگه عنعنوی مردم افغانستان، شرکت کننده گان بایستی پیمانی را که حد اقل آگاهی از آن نداشتند، پذیرا می شدند و به آن مهر صحت می گذاشتند. در آنجا چنین توافق گردید که این پیمان بعد از بحث در "شورای ملی" آماده توشیح میان رؤسای جمهور هر دو کشور گردد. درین گزارشها خاطر نشان می گردد که حکومت بخشهایی ازین پیمان را که در رابطه به ایجاد پایگاه های نظامی در افغانستان بوده است از پیمان حذف نموده، زیرا امکانات عملی آن در شرایط کنونی ممکن به نظر نمی رسد. می گویند درین زمینه مذاکرات خلیبها پیچیده و بغرنج بوده است. حال آنکه یک قدرت جهانی جرأت آن را ندارد تا محتوای حد اقل این پیمان را افشا

کند، پس چه گونه می تواند مذاکرات بفرنج بوده باشد، و باز هم بدون نتیجه باقی مانده و ادامه می دهد که یکسال بعد توافقات جداگانه درین زمینه صورت خواهند پذیرفت.

آنچه گفته آمدیم هیچ یک از آلام مردم رنجیده افغانستان را مداوا نمی کنند. این که ایالات متحده آمریکا با تمام نیرو می خواهد خواسته هایش را بالای آقای حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان بقبولاند، امری محالی نیست چرا که وی خود به همین منظور تکیه براریکه قدرت زده تا خواسته های استراتژیک - سیاسی ناتو - آمریکا را برآورده سازد. فکرکنم در مورد مسایل جیوپولیتیک و جیو استراتژیک افغانستان بحثهای زیادی صورت پذیرفته که ضرورت به تذکری از آن نیست، ولی آنچه درین مقطع زمانی برای غول سرمایه و سیستم مذکور سرمایه سالاری در رأس ایالات متحده آمریکا دارای اهمیت است، اینست که هیچ فردی به نام رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا تا حال در خدمت کنسرنهای بین المللی تسلیحات و سرمایه مالی قرار نداشته است که بارک اوباما قرار دارد. به همین منظور طراحی این سفر و عقد پیمان استراتژیک نه با فیگور تخیلی چون بن لادن و نفوذ طالبان ارتباطی دارد و نه بازنده گی مردم افغانستان. هدف اصلی روی انتخابات امسال ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا، برگزاری اجلاس ناتو در شیکاگو و در نهایت روی بهره کشی از کشورهای فقیر جهان و چپاول داشته های آنها، گرم نگهداشتن بازار تسلیحات از طریق تأمین مشغولیت و فروش جنگ افزارهای کشنده جمعی می چرخد، تا بتوان به دوام ننگین سیستم فرسوده سرمایه سالاری چند سالی افزود.

این مطلب را باید دانست که ایالات متحده آمریکا در هر صورت خواهان ایجاد پایگاه های نظامی اش در افغانستان است و این تقاضایش را از آن جهت برای یکسال دیگر به تعویق انداخته است تا وضع را تحلیل دقیقتر نماید و در حد امکان دستیاران جدیدی سراغ بیند و روند بعدی کار را به آنان محول گرداند و یا این که اگر اتفاقی به میان آید و "دل یار" رنجشی داشته باشد در آنصورت روی کمکهای مالی خط بطلان کشند و به گونه پارینه ها از افغانستان تقاضای غرامات جنگی کنند و از فرستادن محموله های نظامی انکار ورزیده و کشور افغانها را یکسره به دام پاکستان بیاندازند.